

grundlæggende problemer i forbindelse med indsatsen over for udsatte børn, unge og deres familier. Der arbejdes ikke tilstrækkelig målrettet i forhold til det enkelte barns behov, der følges ikke op på indsatsen, og der dokumenteres ikke i et omfang, der gør det muligt at vurdere virkningerne af indsatsen. Derfor besluttede satspuljepartierne sidste år at lave en anbringelsesreform. Den skal rette op på de problemer, der er i den nuværende lovgivning.

Med det her lovforslag sker der en lang række justering og præcisering af den gældende lovgivning. I Dansk Folkeparti hilser vi forslaget velkommen og ser det som et grundlag for en generel styrkelse af indsatsen over for børn og unge med behov for særlig støtte og også en styrkelse af retssikkerheden.

Lovforslaget bygger på det mål og den forudsætning, at kommunerne skal blive bedre til at løse opgaverne. Der skal skabes en større kontinuitet i det anbragte barns liv. Der skal ske en tidlig opsporing af børn med særlige behov. Der skal ske en øget inddragelse af barnet, og relationerne til familie og netværk skal styrkes.

Lovforslaget giver både børn og forældre en lang række nye rettigheder, og det er et menneske- og familiesyn, som Dansk Folkeparti bifalder.

Er der noget, vi også i høj grad bifalder, så er det, at viften af anbringelsesmuligheder udvides med netværksanbringelser. Det er en hjertesag for os. Vi mener, det er vigtigt, at der lægges vægt på de ressourcer, som barnets familie og netværk er i besiddelse af, inden man vælger arten af hjælpeforanstaltninger.

I Danmark har man hidtil været tilbageholdende med at anvende slægtsanbringelser. Derfor er vi selvfølgelig meget tilfredse med, at lovforslaget lægger op til, at man i højere grad skal udnytte ressourcer i barnets familie og netværk. Vi er meget tilfredse med, at det helt klart fremgår af lovforslaget, at det er et vigtigt mål. For hvorfor i alverden skal man anbringe et barn på en institution eller hos en fremmed plejefamilie, hvis der er nogle kærlige bedsteforældre, onkler eller tanter, der kan påtage sig opgaven?

Afslutningsvis vil jeg blot sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig støtter det her lovforslag. Efter vores opfattelse indeholder det en række initiativer, som styrker retssikkerheden for både børn og forældre, og vi mener, at forslaget vil

medføre en generel forbedring for de implicerede i anbringelsessituationer.

Nu har jeg undladt at anvende ordet reform, for Dansk Folkeparti mener ikke, at der her er tale om en decideret reform, men snarere en række præciseringer og justeringer i den gældende lovgivning.

Vi havde gerne set, at der var blevet ændret på proceduren i forbindelse med tvangsanbringelser. Vi er skeptiske over for, at det er kommunernes børn og unge-udvalg, der er første beslutningsinstans, og vi har svært ved at se, hvad vi skal bruge Den Sociale Ankestyrelse til.

Under lovarbejdet rejste vi spørgsmålet om en domstolsmodel. Vi ser gerne, at anbringelses-sager går direkte til domstolene og ikke som nu gennem flere led. Desværre kunne vi ikke skaffe flertal for en sådan beslutning.

Kl. 14.00

Men til sidst vil jeg blot sige, at vi selvfølgelig støtter det her forslag, for vi ser det som et væsentligt bidrag til at forbedre indsatsen på dette område.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil blot spørge Dansk Folkepartis ordfører eller måske nærmere bede Dansk Folkepartis ordfører forklare mig, hvordan det kan blive til en fordel for et barn, som i forvejen er i en sårbar situation, at skulle igennem en retssag. Jeg har svært ved at forestille mig, at det, man lige nøjagtig har brug for på det tidspunkt, er at skulle i en retssal med dommere, forsvarere og hele møletjansen. Hvad ligger der til grund for, at Dansk Folkeparti synes, at det lige nøjagtig ville være et gode for barnet?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu er det jo ikke sådan, at det er børnene, der skal slæbes igennem retssager. Men grunden til, at vi godt ville have haft en domstolsmodel med ind i denne her anbringelsesform, er, at vi hører om sager, hvor forældre får deres børn fjernet på et forkert grundlag, hvor det faktisk ikke er nødvendigt at fjerne børnene. Og der ser vi mange forældre, der må kæmpe med systemet for at få deres børn hjembragt igen.

Derfor synes vi, at det i stedet for, at en sag skal behandles igennem flere led, så f.eks. kunne være sket via byretten.